

[Lindinger]

ning, og dem kan man da ikke gøre nok for. Når jeg hører ordet pensionist, så synes jeg altid, det har en klang af noget, vi ikke rigtig kan være bekendt, og det er det, jeg egentlig vil sige lidt om. Jeg havde hellere set, at pensionister – i stedet for alle disse mærkværdigheder, man finder på af forskellige systemer – fik en ganske simpel, regulær borgerløn, som de gode, veltjente og erfarne borgere de er.

Vi er derfor nogle stykker fra det mindste parti i folketinget, som kan stå her, samtidig med at jeg holder gruppemøde, vi er nogle stykker, der trods alt omfatter – og det er ikke ligefrem min egen, jeg tænker på – nogle af landets bedste og højtuddannede økonomiske hjerner, der for tiden arbejder på, om ikke man kunne finde frem til et andet system. Det er lige lovlig tidligt at køre det frem her. Jeg har aldrig hørt til dem, der skyder alle kanoner af på én gang; det skal ligesom komme hen ad vejen. I hvert fald under tegnede nærer et udpræget ønske om, at man i dette land kunne nå frem til at give en borgerløn til vore veltjente – for nogles vedkommende udtjente, men meget erfarne – borgere, fra hvem vi i og for sig har arvet dette rige og skal give det videre til de unge.

Her kniber det, for vi byder ikke de unge det, vi skulle. Vi kunne i det mindste byde dem lige så gode vilkår, som vi byder dem, der ikke kan få arbejde. Det har jeg selv været med til at prøve at mildne på den bedst mulige måde.

Men jeg synes stadig væk, at vore erfarne og veltjente borgere – og nu bruger jeg det udtryk i stedet for pensionister – halter stærkt bagefter, og det er mit håb på et eller andet tidspunkt at kunne stå her og komme med et regulært forslag, der indfører begrebet borgerløn for denne del af vore medborgere, som bør have vor allerstørste bevågenhed efter at have tjent samfundet. I den anden ende bør de, der begynder livet og gerningen i samfundet, altså de unge, på samme vis have vor største bevågenhed.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Flere af ordførerne har nævnt spørgsmålet om, hvorledes gennemførelsen af pensionsreformen skal finansieres, og har peget på det rigtige forhold, at den omstændighed, at vi har en pensionsfond, hvortil der er sparet op,

jo ikke betyder, at ud fra et statsfinansielt og et samfundsøkonomisk synspunkt er dermed finansieringsproblemet afklaret. Det er helt givet, at når den del af pensionsreformen, der her er tale om, bliver gennemført, forhåbentlig med virkning fra 1. januar 1979, så betyder det, at der i den første periode bliver tale om udbetalinger fra det offentlige på en lille milliard kroner om året, og disse penge skal naturligvis skaffes. Det betyder en udpumpning af købekraft på en lille milliard kroner, og finansieringen heraf må afhænge af, hvorledes den samfundsøkonomiske situation er på det pågældende tidspunkt. Det må afhænge af, hvorledes udviklingsforløbet er i vores økonomi. Det må afhænge af, hvorledes det går med vores bruttonationalprodukts bevægelser. Forhåbentlig vil det vokse, således at det vil være muligt ud af det større bruttonationalprodukt, uden at det kommer til at føles smerteligt, at finansiere disse udgifter, men det er klart, de skal finansieres. De må finansieres, enten derved at man som følge af det voksende bruttonationalprodukt også får en voksende skatteindkomst, der så kan finansiere udgifterne. Eller de må finansieres ved at man disponerer på anden måde over det samlede produktresultat, som vi har til vort forbrug på det tidspunkt, der er tale om.

Det kan tænkes, at der er andre områder, hvor det kan blive nødvendigt at holde igen på udgiftsstigninger for at kunne klare denne udgiftsstigning. Det kan tænkes, det bliver nødvendigt at forøge statens indtægter for at klare denne udgiftsstigning.

Det afgørende er, at folketinget ved højtidelige beslutninger tidligere har forpligtet sig til at gennemføre denne reform. Vi har pålagt borgerne at foretage en indbetaling og dermed foretage en opsparing med dette formål for øje, og derfor kan folketinget ikke lade være med at leve op til denne forpligtelse. Vi må så i en samlet vurdering af, hvorledes vores samfundsøkonomiske stilling arter sig i 1979-80 og 1981 og videre fremefter, finde ud af, på hvilken måde den aktuelle finansiering af denne udgiftsforøgelse skal foregå.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne takke for de mange positive tilsagn, der har været i forbindelse med de 6